

nili, nič več odgovarjati lažnjivim čenčam tistih rokovnjačev, ki jih „Deutschkrainer“ v svoji službi imajo zato, da napadajo c. k. deželnega predsednika in pa narodne poslance, posrednje pa tudi brco dajejo ministru. Taaffe-u, — al gori omenjeni „Conferenz“ ali „Parteitag“ je vendar presmešno - neumen, da bi o njem ne rekli par besedi. — Res je, da pretekli četrtek popoldne, ker je lepo vreme po mnogem dežji nastopilo in je med šmarnima mašama navadno obiskovanje Dobrove, je velečastiti gospod deželni predsednik s svojo soprogo, sinom, hčerko in s svojim večletnim prijateljem iz Gorice gosp. profesorjem Marušičem prišel na vabilo gosp. dr. Poklukarja na Dobrovo, in tú našel dr. Jan. Bleiweisa, ki je s svojo soprogo in dvema vnukoma uže ondi bil, kamor večkrat zahaja na vabilo svojega starega prijatelja dr. Poklukarja in hčerk ranjcega Blaznika. Pozneje je tje prišel tudi gosp. župnik Dobrovški, ki je vso družbico spremil v cerkev matere Božje. — To je tista glasovita, po judovskih časnikih razvпита „konferenca“ ali „parteitag“, za katerega nobena živa duša na Kranjskem ni vedela, ki pa je naredil — po telegramu ranjcih „Tagblatnikov“ — „ein allgemeines Aufsehen im Lande“. Poglejmo zdaj osebe, ki so delale „konferenco“ ali „parteitag der slovenischen Abgeordneten“ na Dobrovi. Bili so te le: Dr. Poklukar (hišni gospodar) s svojim 4 leta starim sinkom Josipom, svojo soprogo in gospico Franjo Blaznikovo, — dr. Jan. Bleiweis s svojo soprogo, 6 let starim unukom Milanom Bleiweisom in 11 let staro unukinjo Minko Bleiweisovo. Ti tedaj so oni „nationale Abgeordnete von Krain“, o katerih „Deutsche Zeitung“ piše „leitartikelne“, in teh 8 je na Dobrovi našel in ž njimi popoldne bival gosp. deželni predsednik s svojo soprogo, sinom, hčerko in pa goriškim profesorjem Marušičem, katerim sta se pozneje pri ogledovanji cerkve pridružila gospoda župnik in kaplan, ki ne z eno besedo se niso politike spomnili. — Sram Vas bodi, pisaci, da s takimi neumnimi lažmi sleparite svet! S takimi pisarijami se ne rešite pogina.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Med tem, ko se nekateri tukajšnji ustavoverni časniki prepirajo, kaj pomeni cesarjevo potovanje po Galiciji, sprejemajo ga povsod tako srčno in sijajno, da ni mogoče več časti skazovati vladarju. Ko je 1. dne t. m. se pripeljal v Krakovo, izrazil mu je deželni glavar grof Wodzicki v poljskem jeziku verno udanost vsega ljudstva, rekši: „Mi ne zabimo svobode, katero nam je podelilo Vaše veličanstvo. Deželni jezik, naše največje premoženje, zahvalujemo Vašemu veličanstvu.“ — Kjer se pokaže cesar, povsod ga ljudstov pozdravlja z navdušenimi „Njeh žvje“-klici; „Zlahta“ (plemenitači) poljska pa se kaže povsod v polnem svojem svitu, da s tem tudi cesarja počasti. — Kakor v Krakovem, tak sijajen sprejem ga čaka tudi v Levovu.

Ustavoverci, ki bi cesarjevemu potovanju v Galiciji radi podtaknili mrznjo do Rusije, se tudi tú stavijo na sramoto. Cesarjevo potovanje po Poljskem je „triumf politike mednarodne mirne sprave“, katero je pričel grof Taaffe, ki čedalje trdnjše stoji v milosti cesarjevi. Tudi poljski časniki utrjujejo to priznanje.

— Presvitli cesar, potovaje po Moravskem, je vselej spet na ogovore v českim jeziku odgovarjal česki. Ko mu je c. kr. okrajni glavar Türkheim v Prosnicah s českim govorom predstavljaj župane svojega okraja, je cesar rekel, „da ga močno veselí sli-

šati, kako dobro česki govori okrajni glavar“. Tako spoštuje narodno ravnopravnost cesar sam! (In ko je c. k. deželni predsednik Winkler o nastopu predsedstva županom kranjskim okrožnico poslal v slovenskem jeziku in je v Idriji nazdravljal čisto slovenske mestjane slovenski, napadal ga je zato nekdanji ljubljanski butelj „Tagblatt“ in obirali so ga nesramni „Tagblattovci“ po družih svojih časnikih, češ, da slovenska beseda v ustih c. k. deželnega predsednika je „crimen laesae majestatis“ Deutschkrainerjev!)

— Državni zakonik je 26. dne t. m. razglasil nova pravila za zavarovalnice (asekurance). Ta ukaz c. k. ministerstva notranjih oprav, pravosodja, trgovstva in financ od 18. avgusta določuje, kako se vprihoduje imajo dovoljevati nove zavarovalnice in kako bode obstoječe zavarovalnice nadzorovala vlada v ta cilj in konec, da zavarovalnice spolnujejo svoje dolžnosti in da se zavarovancem varujejo njihovi interesi. — To je res potrebna in vse hvale vredna naredba, — žalibog, da je uže davno nismo imeli!

Iz Trsta. — Nedavno je umrla Marija Kalister, vdova znanega bogataša Ivana Kalistra. Ona je dala svojo oporoko (testament) v nemškem jeziku spisati; to oporoko je ona potem vpričo svedokov podkrižala. Opirajoči se na to, da rajnka ni umela nemškega jezika in da je le potrdila, kar jej je eden svedokov nasvetoval, uložili so kakor „Edinost“ poročja, postavni dediči pri tržaški ces. kr. deželni sodnji ugovor zoper veljavo te oporoke. Ker zapuščina znaša blizu milijona, utegne biti pravda huda in dolga.

Iz Splyeta. — Grde reči so 17. avgusta uganjali lahoni tukaj zoper slovanske prebivalce in cesarske vojake. „Nar. Listy“ pripisujejo vse ekscese italijanskim strelcem ter pravijo, da je načelnik strelskega društva, Pietro Jerčić, denarja delil ribčem in njih babam, ter jih hujskal na vojake; okrajni glavar Kučik sam je na strelišči slišal tako hujskanje z besedami: „zapodimo jih!“ In tako družega več. — A kako so dunajski judovski časniki „Neue fr. Presse“ in drugi taki nesramni listi zasukali stvar? Da so Slovani krivi vsega nemira in na čelu njim cesarski namestnik Rodić!! — Prav taka se od strani Lahonov godi v Dalmaciji Rodiću, kakor na Kranjskem Winklerju od strani nemčurjev. Res mučenca sta oba za pravično vredbo države, v kateri sta predolgo na krmilu bila oholi Nemeč in Italijan, ki zdaj čutita, da jim kmalu zadnja ura bije in zato razsajata in lažeta po časnikih svojih nesramno.

Turčija. — Evropske velike vlade dalje ne bodo dopustile, da bi jih turška vlada za norce imela. Sklep je zdaj gotov, da Dubrovnik (Ragusa) postane zbirališče vojnih bark vseh evropskih velikih vlad. Dalmatinsko primorje uže davno ni videlo tako zanimivega prizora! Tudi Rusija kaže, kako zelo jej je na tem ležeče, da se nemudoma rešijo turške homatije, kajti uže je ruska barka „Sankt Ana“ z ruskim admiralom v luki dubrovniški. Nemčija pošlje svojo ladijo „Viktorijo“ v Dubrovnik. Tudi lord Granville je angleškemu državnemu zboru objavil, da se delajo priprave, da gré angleško brodovje v Dubrovnik. Z odgovorom turške vlade o zadevah črnogorskih niso velike vlade evropske nikakor zadovoljne, zato se zberó barke njih v Dubrovniku, da sultan vidi, da je konec šale. Ako Turčija zdaj ne stori z lepo, kar ima storiti po berolinskem dogovoru, bo z vojno silo primorana izvršiti.

Listnica vredništva. Gosp. F. M. na Arlici: Čudno, da še le danes nam je došel Vaš cenjeni dopis in tedaj ni bilo mogoče ga natisniti.